

[Dohrmann]

om, at millionerne simpelt hen forsvinder ud i den blå luft. Det skal vi selvfølgelig ikke her i folketinget dømme om, men det, som vi selvfølgelig heller ikke skal medvirke til, er, at noget forsøges holdt skjult. Derfor burde man være gået direkte over til en rigsretsanklage, og det kunne man have gjort med god samvittighed, efter at vi havde fået landsdommerens redegørelse.

O.k., nu bliver det sandsynligvis nedsat en kommissionsdomstol, og vi skal da gerne stemme for, at denne kommissionsdomstol bliver nedsat, men jeg gør det ikke med større begejstring, fordi det – som det er blevet sagt flere gange heroppefra – blot vil trække sagen yderligere i langdrag. Man kunne have valgt det, socialdemokratiet gør sig til talsmand for, eller man kunne have valgt rigsretten, enten det ene eller det andet. Kommissionsdomstolen vil nu sidde og undersøge nogle ting, man vil komme med en konklusion, og så skal folketinget igen til at beskæftige sig med sagen, og som sagt er det jo ikke folketinget som sådan, der skal optræde i rollen som dommere. Det har vi da heldigvis andre mere neutrale personer til.

Jeg har nævnt hr. Bernhard Baunsgaards indsats i denne sag, og hvis nogen bør roses for, at sagen er kommet herved i folketings-salen, og for, at den ender, som den gør – selv om det ikke er det allerbedste, man har fundet frem til – så er det hr. Bernhard Baunsgaard, der har kulegravet og virkelig har gjort et stort stykke arbejde i udvalget. Jeg mener, at jeg kan tillade mig at sige det, fordi vi ofte fra fremskridtspartiets side i så mange andre sammenhænge har kritiseret det radikale venstre, og det vil vi nok også gøre fremover. Men når man kritiserer, så skal man også rose, når der er anledning til det.

Skal man forsøge at placere nogen i den anden grøft, må det så absolut være hr. Lenger fra VS, for hvis interesser er det egentlig, hr. Lenger varetager? Mener hr. Lenger virkelig, at når folk som f.eks. en arbejdsminister har ansvaret for et område og er skyld i, at statskassen mister hundreder af millioner kroner, så skal man bare sådan sige: nå ja, det var beklageligt. Det er faktisk den holdning, hr. Lenger giver udtryk for, og det er efter min bedste opfattelse yderst kritisabelt.

Som sagt stemmer vi for, at kommissionsdomstolen bliver nedsat, men vi havde langt, langt hellere set, at man omgående var skre-

det til en rigsretssag, således at de pågældende ministre enten kunne være blevet frikendt eller var blevet dømt for de ting, de eventuelt havde gjort sig skyldige i.

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Jo, hr. Dohrmann, hvis nogen enkeltperson var skyld i, at staten havde mistet flere hundrede millioner kroner, så mener jeg, at man skulle drage vedkommende retligt til ansvar, men denne sag drejer sig jo om, at en lang række forskellige faktorer i et samspil har gjort, at sagen har fået nogle meget uheldige konsekvenser. Forskellen på hr. Dohrmanns og min indfaldsvinkel til denne sag er nok, at vi ikke mener, at man kan finde nogen enkeltperson at drage til ansvar for det tab, der er sket, og så vil et forsøg på at finde nogen at drage til ansvar jo kun være et forsøg på at finde syndebugke. Det er nok forskellen på hr. Dohrmann og mig.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Nej, jeg tror, forskellen ligger et helt andet sted, nemlig deri, at jeg stoler så meget på domstolene, at jeg tror, at hvis der bliver rejst en rigsretsanklage mod nogen og de ikke har begået noget, så tror jeg også, de bliver frikendt.

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Nu kunne det jo være interessant at bede hr. Dohrmann komme herop og fortælle, hvem det egentlig er, der sidder i rigsretten, men det skal jeg undlade.

Jeg vil blot sige, at der nok er en yderligere forskel, og det er, at hr. Dohrmann stod her lige før og sagde, at en tidligere eller måske flere tidligere arbejdsministre helt bevidst havde sikret, at dette tab skete. Noget sådant ville vi aldrig nogen sinde finde på at sige, og vi mener, det er i strid med sandheden at påstå sådan noget.

Maisted (FD):

Hr. Ole Espersen havde mødt hr. Hansen i Valby og hr. Jørgensen i Vanløse, og de kunne slet ikke forstå, hvad det her drejede sig om, fordi der var langt vigtigere problemer